

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 10C/4/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8125200322
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Sedláková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2025:8125200322.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prešove sudkyňou JUDr. Michaelou Sedlákovou v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/X, D., právne zastúpenému JUDr. Dášou Komkovou, advokátkou, so sídlom Hlavná 27, 080 01 Prešov, proti žalovanému: Slovenská republika, zastúpená E. C. F. G., F. F. H. X, XXX XX I., o náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 197,52 eura titulom náhrady škody spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 197,52 eura od 18.07.2024 do zaplataenia a sumu 2.000 eur, titulom náhrady nemajetkovej ujmy, a to v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalobca m á n á r o k na náhradu trov konania voči žalovanému v časti konania o náhrade škody v rozsahu 14,06 % a v časti konania o náhrade nemajetkovej ujmy v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 16.01.2025 domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu titulom náhrady škody sumu 346,32 eura s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne od 01.02.2024 do zaplataenia a titulom náhrady nemajetkovej ujmy sumu 5.000 eur, ako aj náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že uznesením povereného príslušníka J. G. C. K. C., J. J. C. D. L.: J./D. zo dňa 4.9.2020 v zmysle § 206 ods. 1 TP bolo žalobcovi a ďalším dvom osobám M. A. B., nar. XX.X.XXXX a M. N. B., nar 8.6.1976 vznesené obvinenie za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 TZ v jednočinnom súbahu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ TZ spáchaného formou spolupáchatelstva podľa § 20 TZ. Uznesením toho istého povereného príslušníka PZ a tej istej policajnej zložky L.: J. XXXX/XX-XX-XXXX zo dňa 4.9.2020 bolo vznesené obvinenie F. G., nar. 12,4,1973 za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 TZ v jednočinnom súbahu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ TZ.

2.1 Žalobca, ako aj ďalší spoluobvinení M. A. B. ml. a M. N. B. podali proti uzneseniu o vznesení obvinenia sťažnosť. O podanej sťažnosti prokurátor Okresnej prokuratúry Prešov uznesením sp. zn. 2Pv 64/20/7707-18 zo dňa 23.10.2020 rozhodol podľa § 193 ods. 1 písm. c/ TP tak, že sťažnosť všetkých troch obvinených, ako nedôvodnú zamietol.

2.2 Z obsahu trestného spisu vedenom na Okresnom súde v Prešove sp. zn. 5T 84/2021 vyplýva, že postup OČTK bol v predmetnej trestnej veci od samého počiatku nezákonný a procesne zmätočný, o čom svedčí ten fakt, že uznesením povereného príslušníka PZ L.: J./D. zo dňa 20.4.2021 bola podľa § 21 ods. 3 TP (per analogiam) s poukazom na § 18 ods. 1 TP vec spojená na spoločné konanie obvinených A. B. a spol. – uznesenie L.: J.-XXXX zo dňa 4.9.2020 s trestnou vecou obv. F. G., nar. XX.X.XXXX – uznesenie L.: J.-XXXX zo dňa 4.9.2020 na spoločné konanie, ktoré bude vedené na J. C. D. J. C. pod L.: J./D.. Po jednotlivých procesných úkonoch a pokyne dozorujúceho prokurátora poverený príslušník PZ svojím uznesením L.: J./D. zo dňa 22.6.2021 vylúčil trestnú vec obv. F. G. zo spoločného konania z trestnej veci obvinených A. B. a spol. s tým, že vylúčená trestná vec obvineného F. G. bude vedená na OO PZ Kapušany pod L.: J. XXXX/XX-XX-XXXX.

2.3 Dňa 5.11.2021 podľa § 234 ods. 1 TZ podal Okresný prokurátor Prešov obžalobu na žalobcu a ďalších dvoch spoluobvinených obv. M. A. B. ml. a obv. M. N. B. za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 TZ spáchaného v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ TZ spáchaného formou spolupáchateľstva pretože spoločným konaním inému ublížili na zdraví, spoločným konaním sa dopustil fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosťou tým, že napadli iného. Vec bola vedená na Okresnom súde Prešov v konaní pod sp. zn. 5T 84/2021, o ktorej po vykonanom dokazovaní Okresný súd Prešov rozsudkom sp. zn. 5T 84/2021-576 zo dňa 26.1.2023 všetkých troch obžalovaných A. B. st., M. A. B. A., M. N. B. spod obžaloby okresného prokurátora oslobodil, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý sú obžalovaní stíhaní. Rozsudok okresného súdu nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 11.2.2023.

2.4 Okresný prokurátor v Prešove dňa 4.11.2021 podal na Okresný súd v Prešove obžalobu 2Pv 479/20/7707-26 zo dňa 29.10.2021 na obvineného F. G. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 TZ v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ TZ, pretože inému úmyselne ublížil na zdraví a dopustil sa namieste prístupnom verejnosti výtržnosťou tým, že napadol iného. Okresný súd v Prešove rozsudkom sp. zn. 33T 84/2021 zo dňa 17.10.2023 uznal obž. F. G. za vinného zo skutkov podľa obžaloby a poškodeného A. B. st. s nárokom na náhradu škody odkázal na občiansko-právne konanie. Žalobca, ako poškodený podal proti I. stupňovému rozsudku do výroku o náhrade škody odvolanie, o ktorom Krajský súd v Prešove rozsudkom sp. zn. 8To 44/2023-287 zo dňa 21.2.2024 rozhodol tak, že zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o náhrade škody a zaviazal obž. F. G. zaplatiť poškodenému A. B. F., nar. XX.X.XXXX náhradu škody vo výške 912 eur.

2.5 Žalobcovi bola náhrada trov obhajoby vyúčtovaná advokátom ako obhajcom písomným vyúčtovaním zo dňa 30.3.2023 na celkovú sumu 1.826,66 eura, ktorú vyúčtovanú sumu žalobca svojmu obhajcovi aj uhradil na jeho účet dňa 14.11.2023. Žalovaný žalobcovi v rámci predbežného uplatnenia náhrady škody priznanú sumu 1.480,34 eura uhradil dňa 5.8.2024.

2.6 Žalobca nesúhlasí s predbežne prejednanou a priznanou výškou náhrady škody spočívajúcu v náhrade trov obhajoby v trestnom konaní, a to za jednotlivé úkony takto:

rok 2019

1 úkon právnej služby – prevzatie a príprava obhajoby – priznané vo výške 95,60 euro, pričom správne náhrada za tento úkon činí: 71,50 eura + 9,80 eura režijný paušál + 16,26 eura DPH = 97,56 eura (rozdiel 1,96 eura), tento rozdiel predstavuje výpočet 20% DPH zo súčtu hodnoty úkonu + režijný paušál = 16,26 eura a nie 14,30 eura

rok 2020

1./ 12.2.2020 výsluch svedka A. B. st. v čase od 8.30 do 10.50 hod.

jedná sa o odmenu vo výške podľa § 14 ods.1 písm. c/ Vyhlášky č. 655/2004 t. j. úkon za každé začaté dve hodiny, je ďalším úkonom, čo nebolo zohľadnené

73,66 eura + 10,62 eura režijný paušál + 16,85 eura = 101,13 eura – úkon za začaté dve hodiny + ďalší úkon za začaté 2 hodiny (10.30 hod. až 10.50 hod.) činí 101,13 eura

hodnota spolu za tento úkon predstavuje sumu: 202,26 eura

2./ 5.5.2020 účasť na konfrontácii (G. c/a A. B. st.) priznané 99,01 eura

správne má byť (73,66 eura + 10,62 eura + 16,85 eura = 101,13 eura) rozdiel (101,13 – 99,01) = 2,12 eura

3./ 22.5.2020 účasť na rekonštrukcii (od 11.00 hod. do 14.30 hod.)

jedná sa o úkon ako v bode 1/ vyčíslenie podľa § 14 ods. 1 písm. c/ adv. tarify za 2 úkony správne hodnota spolu za tento úkon predstavuje sumu: 202,26 eura, rozdiel činí 103,25 eura

4./ 11.9.2020 sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia - priznané 99,01 eura
správne má byť (73,66 eura + 10,62 eura + 16,85 eura = 101,13 eura) - rozdiel 2,12 eura
5/ 30.11.2020 výsluch sv. F. G. – priznané 99,01 eura
správne má byť (73,66 eura + 10,62 eura + 16,85 eura = 101,13 eura) – rozdiel 2,12 eura
6/ 10.12.2020 výsluch sv. A. B. ml. – priznané 99,01 eura
správne má byť (73,66 eura + 10,62 eura + 16,85 eura = 101,013 eura) – rozdiel 2,12 eura
rok 2021

1/ 19.1.2021 preštudovanie vyšetrovacieho spisu – priznané 102,97 eura
správne má byť (76,75 eura + 10,87 + 17,52 eura = 105,14 eura) – rozdiel 2,17 eura
2/ 23.2.2021 účasť na výsluchu O. G.

3/ účasť na výsluchu poškodeného S. Rabika

nemožno súhlasiť s nepriznaním odmeny za tieto úkony z dôvodu, že týchto úkonov sa zúčastnil substitút
JUDr. František Komka, o čom svedčí obsah zápisníc z tohto úkonu, z ktorej vyplýva účasť.

hodnota 1 úkonu činí 76,75 eura + 10,87 eura + 17,52 eura = 105,14 eura

za 2 úkony odmena predstavuje sumu 210,28 eura, na úhrade ktorej žalobca trvá

4/ 4.3.2021 preštudovanie vyšetrovacieho spisu – priznané 102,97 eura

správne má byť (76,75 eura + 10,87 eura + 17,52 eura = 105,14 eura) rozdiel činí 2,17 eura

5/ 11.5.2021 preštudovanie vyšetrovacieho spisu – úkon nepriznaný, čo je nesprávne
platí to isté ako uplatňovaná odmena v bode 4/
rok 2022

1/ 27.5.2022 účasť na hlavnom pojednávaní – priznané 109,63 eura

správne má byť (81,67 eura + 11,63 eura + 18,66 = 111,96 eura) rozdiel činí 2,33 eura

2/ 18.8.2022 účasť na hlavnom pojednávaní – priznané 109,63 eura

správne má byť ako v bode 1/ - rozdiel činí 2,33 eura

3/ 14.10.2022 účasť na hlavnom pojednávaní v čase od 13.00 hod. do 16.56 hod., - priznané 109,63 eura

správne má byť t. j. náhrada za 2 úkony podľa § 14 ods. 1 písm. c/ adv. tarify

hodnota 1 úkonu 81,67 eura + 11,63 eura + 18,66 eura = 111,96 eura – za 2 úkony x 2 = 223,92 eura)
– rozdiel 114,29 eura

4/ 2.12.2022 účasť na hlavnom pojednávaní – priznané 109,63 eura, správne má byť (81,67 + 11,63
eura + 18,66 eura = 111,96 eura) – rozdiel činí 2,33 eura
rok 2023

1/ 26.1.2023 obhajoba na hlavnom pojednávaní – priznané 118,72 eura,

správne má byť (88,50 eura + 12,52 eura + 20,20 eura = 121,22 eura) – rozdiel činí 2,50 eura

Náhrada za použitie osobného motorového vozidla (cestovné) žalobca si uplatnil 1/3 z celkových
nákladov, čo bolo správne priznané v sume 27,50 eura.

2.7 Rozdiel priznanej náhrady trov obhajoby zo strany žalovaného a uplatňovanými trovami obhajoby
zo strany žalobcu predstavuje sumu (za rok 2019 sumu: 1,96 eura; za rok 2020 sumu: 212,86 eura; za
rok 2021 sumu 319,76 eura; za rok 2022 sumu 121,28 eura a za rok 2023 sumu 2,50 eura) v celkovej
výške 346,32 eura, ktorú si žalobca v tomto rozsahu uplatňuje.

2.8 Je pravdou, že zákon č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu na náhradu škody takýto
nárok v prípade oslobodenia obžalovaného spod obžaloby výslovne neupravuje. Ustálená judikatúra
všeobecných súdov a zaužívaná súdna prax, však dospela k záveru, že ide o špecifický prípad
zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú začatím a vedením trestného stíhania, pri ktorom treba
vychádzať z analogického výkladu úpravy najbližšej, a to z úpravy zodpovednosti za škodu spôsobenej
nezákonným rozhodnutím. Rovnaký význam ako zrušenie právoplatného uznesenia o vznesení
obvinenia pre nezákonnosť (čo nie je tento prípad) má v tomto zmysle aj zastavenie trestného
stíhania alebo oslobodenie spod obžaloby. Poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 4MCdo 15/2009
a rozhodnutie II. ÚS 25/2011.

2.9 Od samého počiatku nedôvodné a nezákonné začatie trestného stíhania (od 4.9.2020) do
jeho skončenia (právoplatný oslobodzujúci rozsudok 11.2.2023) spôsobilo žalobcovi vážny zásah do
osobnej slobody, zásah do jeho rodinného a súkromného života, cti a dobrej povesti, pracovného a
spoločenského života. Kriminalizáciu jeho osoby, ktorá do vznesenia obvinenia žila bez dopustenia
sa akéhokoľvek konfliktu so zákonom, bezúhonným spôsobom života, veľmi nepriaznivo zasiahla do
všetkých stránok jeho života a vyvolala po celú dobu trvania trestného stíhania nepravdivú verejnú
mienku medzi občanmi, ako v mieste bydliska, tak aj vo vzdialenom okolí obyvateľov iných obcí. Súdny pri

svojom rozhodovaní o výške nemajetkovej ujmy zohľadňujú dĺžku trestného konania, ako aj skutočnosť, že žalobca v období od začatia trestného stíhania a vznesenia obvinenia za skutky uvedené vo výroku uznesenia o vznesení obvinenia a následne podanej obžaloby okresným prokurátorom, bol povinný podrobovať sa úkonom trestného konania, predkladať argumenty na svoju obhajobu, po celú dobu žil s vedomím vedenia trestného stíhania a hrozby trestu, čo spôsobovalo u neho prirodzene psychickú záťaž a pocit krivdy, sklamaní a nespravodlivosti. Okrem tejto osobnej sféry bol žalobca poškodený aj vo sfére spoločenskej a podnikateľskej v tom, že o začatí trestného stíhania sa v obci dozvedel skoro každý občan v mieste bydliska a široký okruh obyvateľov aj v iných susedných obciach. Žalobca je verejne známou osobou, podniká v rámci obchodu, ktorý je navštevovaný širokým okruhom miestnych obyvateľov a obyvateľov iných obcí. Žalobca síce nevyhladal odborné lekárske vyšetrenie a to i napriek tomu, že počas doby trestného stíhania sa u neho vyskytli vážnejšie zdravotné ťažkosti a psychické problémy. Poukázal na rozhodnutia sp. zn. 4Cdo 125/2019 a sp. zn. 4Cdo 130/2020. Čo sa týka výšky uplatňovanej nemajetkovej ujmy poukazuje na doterajšiu súdnu ustálenú prax NS SR sp. zn. 9Cdo 17/2022, KS BB sp. zn. 3To 128/2019. Žalobcom uplatňovaná výška nemajetkovej ujmy nijako nevybočuje z rámca rozhodovacej činnosti všeobecných súdov a z platnej judikatúry.

3. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že uplatnený nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch je nedôvodný. Poukázal na to, že náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch prichádza do úvahy len v prípade, ak dôstojnosť osoby bola znížená v značnej miere a primerané zadosťučinenie vo forme morálnej satisfakcie je nepostačujúce. Rozhodovanie súdu o priznaní konkrétnej výšky náhrady nemajetkovej ujmy musí vždy vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe dokazovania zameraného na zisťovanie konkrétnych následkov v jednotlivých oblastiach spoločenského života dotknutej osoby, pričom dôkazné bremeno, v súlade s princípom koncentrácie konania a formálne pravdy, zaťažuje poškodeného (žalobcu). Súd preto nemôže nárok uznať a výšku nároku určiť len na základe tvrdení žalobcu a existencii nezákonného rozhodnutia. Zastáva názor, že vo vzťahu k určeniu vzniku nemajetkovej ujmy a určeniu výšky náhrady nemajetkovej ujmy je nevyhnutné vychádzať z viacerých dôkazov ako sú len nepodložené, subjektívne, tvrdenia žalovaného. Žalobca svojou žalobou nepreukazuje vznik škody v osobnostnej sfére, ani príčinnú súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a vznikom takej škody, ktorú by bolo potrebné reparovať priznaním náhrady nemajetkovej ujmy. Zo skutočností, ktoré žalobca v žalobe opísal nijako nevyplýva, že by došlo k spôsobeniu nemajetkovej ujmy, či vzniku reálnej škody na majetku žalovaného, zastáva preto názor, že na reparáciu nemajetkovej ujmy postačí konštatovanie porušenia práva.

3.1 Vo vzťahu k uplatnenej škode vo výške 346,32 eur, spolu s 9,50 % úrokom z omeškania ročne počnúc dňom 01.02.2024 do zaplatenia, spočívajúcej v úhrade účelne vynaložených trov konania uvádzam, že sa jedná o časť vynaložených trov konania, ktoré žalovaná v rámci predbežného prerokovania nároku na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci žalobcovi nepriznala. V rámci predbežného prerokovania žalovaná uznala a následne aj uhradila náhradu účelne vynaložených trov v sume 1.480,34 eur. Žalobca si totiž v rámci predbežného prerokovania uplatnil náhradu vynaložených trov konania, predstavujúcich odmenu jeho obhajcu. V rámci predbežného prerokovania ale nebolo preukázané, aby úkony, vo vzťahu ku ktorým nebola náhrada trov žalobcovi priznaná, boli aj reálne uskutočnené obhajcom žalobcu. Žalobcom nárokovaná náhrada škody, nad rámec uznanej náhrady škody v rámci predbežného prerokovania, nemožno tak považovať za účelne vynaložené trovy konania, keďže tie neboli vynaložené za reálne uskutočnené úkony. Skutočnosť, že žalobca uhradil odmenu svojmu obhajcovi aj za úkony, ktorých sa obhajca podľa záverov predbežného prerokovania nezúčastnil, nemôže byť na škodu žalovaného. Uviedol tiež, že v žalobe nekorešponduje vyčíslenie právneho zástupcu žalobcu týkajúce sa rozdielu medzi požadovanou náhradou trov a priznanou náhradou trov v rámci predbežného prerokovania so žalobným návrhom. Inak povedané, v podrobnom rozpise rozdielu pri jednotlivých úkonoch si žalobca uplatňuje náhradu takých trov, ktoré mu ani jeho obhajcom neboli reálne vyúčtované. Pri koncipovaní žalobného návrhu nakoniec iba odpočítal od jemu účtovanej sumy zo strany obhajcu sumu, ktorá mu bola uhradená žalovanou v rámci predbežného prerokovania. Podanú žalobu navrhujeme z vyššie uvedených dôvodov v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietnuť. V prípade aspoň čiastočného vyhovenia žalobe navrhol, aby súd určil lehotu aspoň 30 dní od právoplatnosti rozsudku na splnenie povinnosti určenej rozsudkom. V lehote kratšej než 30 dní nie je totiž technicky možné zabezpečiť po právoplatnosti rozsudku vyznačenie jeho právoplatnosti, zaslanie rozsudku s vyznačenou doložkou právoplatnosti z okresnej prokuratúry na netrestný odbor generálnej prokuratúry, jeho následné predloženie na ekonomický odbor generálnej prokuratúry a vyplatenie priznanej náhrady škody.

4. V replike k podanému vyjadreniu žalobca uviedol, že zotrúva na podanej žalobe a dôvodoch uvedených v písomnom podaní žalobu považuje za odôvodnenú a tejto navrhuje v plnom rozsahu vyhovieť. Navyiac uviedol, že zo súdneho spisu Okresného súdu v Prešove sp. zn. 5T 84/2021, vyplýva, že boli to práve všetci obž. A. B. F., M. A. B. A., M. N. B., ktorí od prvotných úkonov, ktoré boli vedené OČTK tak pred začatím trestného stíhania, ako aj počas vedenia celého trestného stíhania objektívne a spontánne vypovedali a vyjadrovali sa k dôležitým a zásadným skutkovým okolnostiam, pričom ďalšia osoba vystupujúca ako poškodený a následne taktiež obvinený využila svoje práva, ktoré mu Trestný poriadok umožňuje a odmietla vypovedať. I napriek tejto skutočnosti a dôkaznej situácii od samého počiatku vedenia trestného stíhania bolo voči nám B. dlhodobo vedené trestné stíhanie, ktoré bolo ukončené až prejednaním obžaloby Okresnej prokuratúry v Prešove, oslobodzujúcim rozsudkom všetkých troch obžalovaných. Zmyslom právnej úpravy zodpovednosti štátu za škodu, teda je aby každá nemajetková ujma spôsobená nezákonným zásahom do osobnostných práv a slobôd fyzickej osoby bola odčinená. Žalobca už v tomto štádiu konania podaním žaloby preukázal predpoklady objektívnej zodpovednosti žalovaného za škodu a to existenciu nezákonného rozhodnutia týkajúceho sa jeho trestného stíhania, vznik škody ako aj príčinnú súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a vznikom škody, o čom svedčí aj ďalší samotný fakt, že samotný žalovaný rešpektovaním princípu objektívnej zodpovednosti z časti dobrovoľne uspokojil náhradu škody vyplatením titulom náhrady nemajetkovej ujmy, pričom v konaní zostala sporná len výška škody spočívajúca v náhrade trov obhajoby a nemajetkovej ujmy. Poukázal na rozhodnutia NS SR z 27.8.2019 sp. zn. 4Cdo 125/2019. Nemajetková ujma vzniká samotným porušením základných práv a slobôd fyzickej osoby, nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom. Ide o stav mysle poškodenej osoby, ktorý sa preukazuje empaticky, pravda za predpokladu, že sa sudca bude vedieť aspoň elementárne vcítiť do pozície trestne stíhaného človeka, ktorý sa stáva iba prostriedkom v rukách štátnej moci, OČTK, kedy človek, ako trestne stíhaná soba, je potom zameniteľná aj so skutočným zločincom a tak sa musí podrobovať excesívnym úkonom v celom trestnom stíhaní OČTK, hoci vo výsledku bol nevinný, čiže aj uznesenie o vznesení obvinenia nemalo byť vydané. Takéto bezprávie voči ľudskej dôstojnosti musí byť v právnom štáte odškodniteľné, škodu teda treba chápať ako ujmu na chránenom statku, ako je majetok, osoba alebo iný chránený záujem, pričom najvyššiu mieru ochrany požívajú ľudský život, integrita človeka, ľudská dôstojnosť a sloboda. Každé trestné stíhanie negatívne ovplyvňuje spoločenský, pracovný a osobný život stíhaného a to bez ohľadu na jeho výsledok, teda aj je spôsobilé bez ďalšieho vyvolať vznik nemajetkovej ujmy, najmä v takom prípade, ak sa preukáže že bolo od začiatku nezákonné. Ide o zodpovednosť absolútne objektívnu a za výsledok trestného konania vo veci samej, čím je založená zodpovednosť štátu za škodu obvineného spôsobenú uznesením o vznesení obvinenia. Pokiaľ žalovaný na preukázanie zdravotných a psychických ťažkostí tvrdených žalobcom požaduje lekárske správy takáto snaha neobstojí, pretože každý človek, ako fyziologický tvor, môže trpieť zdravotnými a najmä psychickými ťažkosťami, aj bez toho aby takéto ťažkosti boli výlučne deklarované lekárskou správou. Žalobca bol povinný podrobovať sa úkonom trestného konania, predkladať argumenty na svoju obhajobu, po celú dobu žil s vedomím trestného stíhania a hrozby trestu čo spôsobovalo u neho prirodzene psychickú záťaž, pocit krivdy, sklamaní a nespravodlivosti, čo bude možné zistiť a ustáliť jednak z výpovede samotného žalobcu, ale aj výsluchu navrhnutých svedkov. Vedenie trestného stíhania žalobcovi ako rodičovi dvoch dospelých detí, samotnej manželke a rodine, ako celku, spôsobovalo počas vedenia celej dĺžky trestného stíhania a následne po jeho skončení značné neprijemnosti v osobnom, rodinnom a v spoločenskom a osobnom živote. Žalobcom požadovaná výška nemajetkovej ujmy adekvátne zohľadňuje špecifická okolnosti zásahu do práv žalobcu, ako aj závažnosť následkov, ktoré žalobcovi vznikli v súkromnom živote. Vzhľadom na komparáciu v obdobných prípadoch výška nemajetkovej ujmy je porovnateľná aj s rozhodnutiami iných súdov v obdobných veciach (OSBB sp. zn. 16C 118/2016, ktorý bol potvrdený KSBB, kedy súd priznal žalobcovi nemajetkovú ujmu v určenej výške, čo predstavovalo 250 eur za prvých 24 mesiacov a 300 eur za ďalšie mesiace trestného stíhania). Krajský súd v Košiciach vo svojom rozhodnutí 5Co 75/2022 potvrdil rozsudok OS Košice I., kde titulom nemajetkovej ujmy bola priznaná žalobcovi suma 15.000 eur za 43 mesiacov trvania trestného stíhania, čo predstavuje 348 eur / mesiac.

5. Súd vykonal dokazovanie vyjadreniami strán sporu, výsluchom žalobcu, výsluchom svedkov, listinnými dôkazmi, a to potvrdením o realizovaní transakcie zo dňa 14.11.2023, potvrdením o platbe zo dňa 5.8.2024, oznámením o čiastočnom uspokojení uplatneného nároku zo strany Generálnej prokuratúry SR, návrhom na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 17.1.2024, vyúčtovaním trov právneho zastúpenia JUDr. Dášou Komkovou, zápisnicami o hlavnom pojednávaní

sp. zn. 5T/854/2021 zo dňa 27.5.2022, zo dňa 18.8.2022, zo dňa 14.10.2022, zo dňa 5.12.2022, zo dňa 26.1.2023, rozsudkom Okresného súdu Prešov č.k. 5T/84/201-576, ako aj obsahom pripojeného vyšetrovacieho spisu ČVS:ORP-91/KA-PO-2020 a zistil tento skutkový stav:

6. Dňa 28.10.2019 udelil žalobca JUDr. Dáši Komkovej, advokátke plnú moc na jeho zastupovanie v priestupkovom konaní vedenom na ORPZ Kapušany ČPS: ORPZ-PO-OPP6-99/2019-P.

7. Uznesením Okresného riaditeľstva PZ v Prešove, Obvodného oddelenia PZ Kapušany ČVS: ORP-91/KA-PO-2020 zo dňa 24.01.2020 bolo začaté trestné stíhanie pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 TZ v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ TZ.

8. Dňa 03.02.2020 splnomocnil žalobca JUDr. Františka Komku, advokáta, aby ho zastupoval. Žalovaný bol v pozícii svedka.

9. Dňa 12.02.2020 sa konal výsluch svedka A. B. F., pričom tohto výsluchu sa zúčastnil advokát svedka JUDr. František Komka.

10. Dňa 05.05.2020 od 09.00 do 09.15 sa vykonávala konfrontácia medzi svedkami F. G. a A. B. starším, ktorej sa zúčastnil aj advokát svedka JUDr. Komka.

11. Dňa 22.05.202 sa na rekonštrukcii prípadu zúčastnil aj advokát svedkov Labancových JUDr. František Komka.

12. Uznesením povereného príslušníka Okresného riaditeľstva PZ v Prešove, Obvodného oddelenia PZ Kapušany ČVS: ORP-91/KA-PO-2020 zo dňa 4.9.2020 v zmysle § 206 ods. 1 TP bolo žalobcovi a ďalším dvom osobám M. A. B., nar. XX.X.XXXX a M. N. B., nar 8.6.1976 vznesené obvinenie za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 TZ v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ TZ spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 TZ na tom skutkovom základe, že dňa 21.10.2019 v čase o 21.00 hod. v obci Kapušany na ulici Bardejovskej, príjazdovej komunikácii k pozemku za rodinným domom súp. č. 224/3 po verbálnom útoku zo strany poškodeného F. G. voči obv. A. B. st. došlo medzi nimi aj k fyzickému napadnutiu, kde po páde F. G. na zem pribehli zo stojaceho motorového vozidla na miesto M. A. B. ml. a M. N. B., ktorí všetci traja spoločne udierali a kopali poškodeného do oblasti hlavy, ľavého ramena, ľavej ruky, následne pribehla na pomoc otcovi, dcéra O. G., ktorú fyzicky napadol M. A. B. ml., a to tak, že do nej sotil v dôsledku čoho poškodená spadla na zem, udrela si pravú stranu ramena, pleca a krku, čím takýmto konaním bolo poškodenému F. G. ublížené na zdraví a to pomliaždenie temena záhlavnej časti vľavo, tržno-zmliaždenú ranu pod pravou očnicou s krvným výronom v okolí, pomliaždenie ľavého ramena, pomliaždenie pod pravou očnicou s krvným výronom v okolí, pomliaždenie hrudníka a zlomeninu spodiny druhého článku palca ľavej ruky s dobou liečenia od 21.10.2019 do 16.11.2019 a poškodenej O. G. bolo spôsobené zranenie a to podvrtnutie krčnej chrbtice, pomliaždenie pravého lakťa a viaceré odreniny pravého predlaktia s dobou liečenia od 21.10.2019 do 2.11.2019.

13. Dňa 11.09.2020 splnomocnil žalobca advokátku JUDr. Dášu Komkovú, aby ho obhajovala v konaní vedenom na OOPZ Kapušany, ČVS: ORP-91/KA-PO-2020.

14. Dňa 11.09.2020 splnomocnili aj ďalší obvinení M. A. B. ml. a M. N. B. advokáta JUDr. Františka Komku na ich zastupovanie v trestnom konaní.

15. Sťažnosť žalobcu podanou JUDr. Dášou Komkovou zo dňa 11.09.2020 proti uzneseniu o vznesení obvinenia zamietla Okresná prokuratúra Prešov uznesením sp. zn. 2Pv 64/20/7707-18 zo dňa 23.10.2020.

16. Dňa 30.11.2020 sa realizoval výsluch svedka- poškodeného F. G. od 09:30 do 09:50 hod., pri ktorom bol prítomný obhajca obvinených JUDr. František Komka.

17. Dňa 10.12.2020 sa výsluchu obvineného A. B. st. v čase od 08:40 do 09:00 hod. zúčastnil obhajca obvinených JUDr. František Komka.

18. Zo záznamu o preštudovaní vyšetrovacieho spisu zo dňa 19.1.2021 plyní, že tento úkon realizoval v čase od 13:00 ho 14.00 hod. N. P. D. na základe substitučného plnomocenstvo od JUDr. Komkovej zo dňa 18.1.2021.

19. Dňa 23.02.2021 bol na úkone výsluchu svedka - poškodeného F. G. od 09:30 do 10:00 hod. prítomný obhajca obvinených JUDr. František Komka.

20. V ten istý deň od 09:00 do 09.15 hod. sa výsluchu svedka - poškodenej O. G. zúčastnil JUDr. František Komka.

21. Preštudovanie vyšetrovacieho spisu dňa 4.3.2021 realizoval v čase od 11:00 do 12:00 JUDr. František Komka, a to na základe substitučného plnomocenstva od JUDr. Dáši Komkovej zo dňa 3.3.2021.

22. Zo záznamu o preštudovaní vyšetrovacieho spisu zo dňa 11.5.2021 je zrejmé, že ho realizoval v čase od 09:00 do 10:00 hod. JUDr. František Komka.

23. Dňa 05.11.2021 podal okresný prokurátor na Okresný súd Prešov voči žalobcovi a ďalším dvom osobám M. A. B. a M. N. B. obžalobu pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 TZ v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ TZ spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 TZ.

24. Na hlavnom pojednávaní na Okresnom súde Prešov sp. zn. 5T/854/2021 dňa 27.5.2022 v trestnej veci obžalovaného A. B. a spol. v čase od 13:00 ho 13:43 hod. bol prítomný N. P. D., pričom bolo konštatované, že na pojednávaní zastupuje JUDr. Komkovú na základe substitučného plnomocenstva.

25. Na hlavnom pojednávaní dňa 18.8.2022 bol prítomný obhajca JUDr. František Komka v čase od 09:30 do 11:56 hod. Predložené bolo substitučné splnomocnenie na zastupovania A. B. od JUDr. Komkovej.

26. Rovnako aj na hlavnom pojednávaní dňa 14.10.2022 od 13.00 do 13.56 hod. bol prítomný obhajca JUDr. František Komka na základe substitučného splnomocnenia.

27. Na hlavnom pojednávaní dňa 2.12.2022 od 14.00 do 15:32 hod. bol prítomný N. P. D. na základe substitučného splnomocnenia od A. B. F..

28. Na hlavnom pojednávaní dňa 26.1.2023 od 13.00 do 13:30 hod. bol prítomný JUDr. František Komka. Krátkou cestou bolo predložené substitučné splnomocnenie od A. B. F..

29. Okresný súd Prešov rozsudkom č. k. 5T 84/2021-576 zo dňa 26.01.2023 žalobcu a ďalších dvoch obžalovaných spod obžaloby oslobodil podľa § 285 písm. a/ Tr. por., pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý sú obžalovaní stíhaní. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 11.02.2023.

30. Obhajkyňa JUDr. Dáša Komková si odmenu a hotové výdavky uplatnila vo výške 1.826,66 eura za obhajobu v trestnom konaní faktúrou vystavenou dňa 15.04.2023 (konkrétne za úkony právnej služby - prevzatie a príprava obhajoby dňa 28.10.2019 vo výške 71,50 eur bez DPH, výsluch svedka A. B. staršieho Kapušany 08:30-10:50 vo výške 73,66 eur bez DPH, účasť na rekonštrukcii prípadu dňa 22.05.2020 vo výške 73,66 eur bez DPH, konfrontácia G. a A. B. F. dňa 05.05.2020 vo výške 73,66 eur bez DPH, sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa zo dňa 11.09.2020 vo výške 73,66 eur bez DPH, výsluch svedka F. G. dňa 30.11.2020 vo výške 73,66 eur bez DPH, výsluch svedka A. B. ml. dňa 10.12.2020 vo výške 73,66 eur bez DPH, preštudovanie vyšetrovacieho spisu dňa 19.01.2021 vo výške 76,75 eur bez DPH , výsluch poškodenej O. G. dňa 23.02.2021 vo výške 76,95 eur bez DPH, výsluch poškodeného G. dňa 23.02.2021 vo výške 76,75 eur bez DPH, preštudovanie vyšetrovacieho spisu dňa 04.03.2021 vo výške 76,75 eur bez DPH, preštudovanie vyšetrovacieho spisu zo dňa 11.05.2021 vo výške 76,75 eur bez DPH, obhajoba na hlavnom pojednávaní dňa 27.05.2022 vo výške 81,65 eur bez DPH, obhajoba na hlavnom pojednávaní dňa 18.08.2022 vo výške 81,67 eur bez DPH, obhajoba na hlavnom pojednávaní dňa 14.10.2022 vo výške 81,67 eur bez DPH, obhajoba na hlavnom pojednávaní dňa 02.12.2022 vo výške 81,67 eur bez DPH , obhajoba na hlavnom pojednávaní dňa

26.01.2023 vo výške 88,50 eur bez DPH ; uplatnila si aj režijný paušál spolu vo výške 186,91 eur /1x 9,80 eur, 6x 10,62 eur, 5 x 10,87 eur, 4x 11,63 eur, 1x 12,52 eur/, DPH vo výške 299,86 eur a náhradu cestovného vo výške 27,50 eur)

31. Žalobca za obhajobu v predmetnej trestnej veci zaplatil celkovo 1.826,66 eura.

32. Žalobca podal na Generálnu prokuratúru SR žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 24.01.2024, ktorú doplnil dňa 25.06.2024. Generálna prokuratúra SR listom zo dňa 17.07.2024 žalobcovi oznámila, že vzhľadom na výsledok trestného konania konštatuje opodstatnenosť nároku žiadateľa, ktorý spočíva v náhrade skutočnej škody vzniknutej uhradením účelne vynaložených trov právneho zastúpenia v trestnom konaní. Za úkon prevzatie a príprava obhajoby v roku 2019 priznala náhradu vo výške 95,60 eur (71,50 eur, DPH 14.30 eur a režijný paušál 9,80 eur). Za úkony v 2020 - výsluch svedka A. B. staršieho priznala náhradu vo výške 99,01 eur, za účasť na rekonštrukcii prípadu dňa 22.05.2020 náhradu vo výške 99,01 eur, za účasť na konfrontácii dňa 05.05.2020 náhradu vo výške 99,01 eur, za sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa zo dňa 11.09.2020 náhradu vo výške 99,01 eur, za výsluch svedka F. G. dňa 30.11.2020 náhradu vo výške 99,01 eur, za výsluch A. B. dňa 10.12.2020 náhradu vo výške 99,01 eur. Za úkony v 2021 - preštudovanie vyšetrovacieho spisu dňa 19.01.2021 vo výške 102,97 eur, preštudovanie vyšetrovacieho spisu dňa 04.03.2021 vo výške 102,97. Za výsluch poškodenej O. G. dňa 23.02.2021, za výsluch poškodeného G. dňa 23.02.2021, ako aj za preštudovanie vyšetrovacieho spisu zo dňa 11.05.2021 náhradu nepriznala s odôvodnením, že sa týchto úkonov zúčastnil iba právny zástupca M. A. B. a M. N. B., a to JUDr. František Komka a nie JUDr. Komková, ktorá váha predvolanie na tieto úkony riadne vykázané, pričom pritom nenachádza ani substitučné plnomocnenstvo, ktorým by na tieto úkony splnomocnila JUDr. Komku. Za úkony v 2022 - účasť na hlavnom pojednávaní dňa 27.05.2022, účasť na hlavnom pojednávaní dňa 18.08.2022, účasť na hlavnom pojednávaní dňa 14.10.2022, účasť na hlavnom pojednávaní dňa 02.12.2022, priznala za každý náhradu vo výške 109,63 eur. Za úkon v 2023 - účasť na hlavnom pojednávaní dňa 26.01.2023 priznala náhradu vo výške 118,72 eur. Rovnako priznala aj požadovanú náhradu za použitie motorového vozidla vo výške 27,50 eur. Nárok na náhradu nemajetkovej umy neuspokojila.

33. Dňa 05.08.2024 bola žalobcovi zo strany žalovaného vyplatená suma 1.480,34 eur.

34. Žalobca pri svojom výsluchu (pričom bol rozsušený a plakal) poukázal na to, že má trvalé poškodené meno v okolí. Je samostatne zárobkovo činná osoba. Má obchod. Stále premýšľa, ako firma pôjde. Odvtedy však rapídne poklesli tržby. Takmer nikto nič neprišiel kúpiť. Bol spolu bratom a synom zatiahnutý do veci. Vyšetrovali ich v podstate nevinných ľudí, aj ich obvinili. Uviedol, že má zničený život. Obstál tak, že si zachránil manželstvo. Chodili za ním ľudia z okolia, ktorí mu hovorili, že brutálne zbil suseda. Česť mu nikto nevráti. Deti povedali, že sa už ani neoplatí žiť čestne. Keď zdedil dom po ujovi, ľudia mu vraveli, že mu je málo. Všetko bolo hodené na nich, že boli traja a on bol sám. Keby mu deti neboli pomohli, možno by tu už ani nebol. Celý život žil čestne, nemal žiadny zápis, ani nehodu. Ten, čo ho napadol, mal kopy zápisov. Žalobca má traumy doteraz. Keď vidím súd, vždy si to predstavujem. Pokiaľ ide o jeho zdravotný stav, uviedol, že navštevuje interného lekára. Od neho má predpísané tabletky na tlak a na riedenie krvi. Podľa jeho pokynov sa nemá zlostiť a zostať kľudný.

35. Svedok M. N. B. pri výsluchu uviedol, že až do momentu, kedy bol s bratom obvinený, pán G. bol všeobecne známy ako konfliktný človek. Zlom nastaval vtedy keď došlo k obvineniu žalobcu. Zmenilo sa správanie spoločnosti voči nim, ktorí boli obvinení z tohto činu, a teda aj voči žalobcovi ako obvinenému. Na žalobcu pozerali ako na niekoho, kto brutálne napadol suseda a dcéru, čiže otca a jeho dieťa. S bratom žalobcom sú často spolu, bývajú vedľa seba, aj v práci sú často spolu. Bol svedkom toho, že sa ľudia pýtali, čo to porobili. Pýtali sa ich na to napadnutie. Bežne zažívajú obvinenia z tohto činu. Nikto sa ich nepýtal na vysvetlenie. Ľudia verili polícii, prokuratúre, že sú takí zlí, pretože spáchali brutálny čin. Pre brata, teda žalobcu, to bolo o dosť horšie. Snažili sa totiž žiť čestne. Záležalo im na povesti. Žalobca dovtedy nemal žiadnu pokutu, ani len za dopravný priestupok. Zrazu bol obvinený, pričom toto obvinenie v osobnom i jeho pracovnom živote spôsobilo, že v očiach ľudí bol kriminálnik, ktorý napadá suseda. Poukázal na to, že takmer tri roky to bolo krivé obvinenie. Brat, teda žalobca, to niesol ťažko. Denno-denne bolo vidieť, ako ho to trápi. Často o tom debatovali. Žalobca si často kládol otázku, že ako je možné, že sú obvinení napriek tomu, že nič nespravili. Že prokuratúra nemá prakticky žiadne dôkazy, nemali svedkov, pričom oni doložili nahrávku z incidentu, ktorá preukazovala ich nevinu. Brat zabúdala aj plniť si svoje povinnosti v pracovnej oblasti. Žalobca, teda brat, predáva koberce. Svedok

vykonáva pokládku podlahovej kritiny, čiže spolu spolupracujú, kde brat dodáva, on pokládku na základe toho realizuje. Rovnako to bolo vidieť aj na zdravotnom stave žalobcu, bol nervózny denno-denne. Mal výčitky, bol nesústredený. Vyplývalo to nielen z obvinenia, ale aj z otázok ľudí, že čo to urobili, že napadol suseda a jeho dieťa. Žalobca aj prestal chodiť do spoločnosti. Predtým si zvykli posediť, napríklad na pive. Potom sa už prestal zúčastňovať takýchto akcií úplne. Od toho momentu nebol vôbec posediť v Kapušanoch. Aj jeho kamaráti zmenili správanie. Predtým ho pri stretnutí napríklad pozývali na drink. Teraz už nie. Debata nie je vŕúcna, kamarátska. Nie sú pozvania na drink. Poukázal na to, že sú veriaci katolíci a tie isté otázky zažívali aj pri kostole, aj na parkovisku. Tiež mali aj hmotnú škodu. Od vznesenie obvinenia zaznamenal žalobca obrovský pokles zákazníkov z Kapušian napriek tomu, že sa nezmenila ponuka, ani cena tovaru. Doslova prestali nakupovať. Aj napriek tej skutočnosti, že došlo k oslobodeniu spod rozsudku a že druhá strana sa priznala, že ich napadla, tá situácia, že oni niekoho napadli stále pretrváva. Aj keď niekomu ukázali oslobodzujúci rozsudok, daný človek na to reagoval tak, že ako je to možné, že nie sú vinní. Ľudia toto rozhodnutie neprijímajú. Neveria, že sú nevinní. V osobnom živote žalobcu sa to prejavilo jeho podráždenými reakciami a jeho nervozitou. Mal nervózne reakcie a z toho vyplývali aj hádky v rodine. Jeho rodina bola vnímaná negatívne ako príbuzní toho, kto napadol suseda. Problémy v rodine boli na denno-dennej báze. Napríklad žalobca aj s rodinou zvažovali, či pôjdu na dovolenku. Žalobca však nechcel ísť, nemal na to chuť. Žalobca je povahovo taký, že sa nedokáže preniesť nad vec, ako to dokážu iní.

36. Svedok A. B. mladší pri výsluchu uviedol, že boli obvinení po dobu 30 mesiacov. Žili v nervozite, aj otec bol nervózny, lebo boli obvinení neprávom. Bola zmena aj v osobnom živote. Ľudia sa ich pýtali, či ho zbili. Žije v rodinnom dome spoločne s bratom, matkou a otcom, čiže žalobcom. Všetci boli z toho nervózni. Po vznesení obvinenia bol žalobca stále nervózny, smutný, vyčítal si, prečo sú obvinení. Mal stres, mal zvýšený tlak. Všetci boli z toho smutní. Čo sa týka pracovnej oblasti žalobcu uviedol, že ľudia prestali chodiť k nim do obchodu. Žalobca mal menšie tržby.

37. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

38. Podľa § 1 písm. a/ c/ zákona č. 514/2003 Z. z. Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z.z.“). tento zákon upravuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnom moci pri výkone verejnej moci, predbežné prorokovanie nároku na náhradu škody a právo na regresnú náhradu.

39. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

40. Podľa § 4 ods. 1 písm. f/ zákona č. 514/2003 Z. z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní,

41. Podľa § 5 ods. 1 - 3 zákona č. 514/2003 Z. z. právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní. Právo na náhradu škody má i ten, s kým nebolo konané ako s účastníkom konania, aj keď s ním, ako s účastníkom konania, konané malo byť. Ak bolo nezákonné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, právo na náhradu škody má ten, komu nezákonným rozhodnutím škoda vznikla.

42. Podľa § 6 ods. 1 – 4 zákona č. 514/2003 Z. z., ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného

zreteľa. Ak bola škoda spôsobená nezákonným rozhodnutím, ktoré je vykonateľné bez ohľadu na právoplatnosť, možno nárok na náhradu škody uplatniť aj vtedy, ak nezákonné rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené na základe riadneho opravného prostriedku. Ak bolo vykonateľné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, možno nárok uplatniť aj vtedy, ak bolo zrušené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Ak bola škoda spôsobená rozhodnutím orgánu verejnej moci, ktorým orgán verejnej moci prekročil svoju právomoc, nie je zrušenie alebo zmena rozhodnutia pre nezákonnosť podmienkou uplatnenia nároku na náhradu škody. Za nezákonné rozhodnutie sa nepovažuje výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky.

43. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

44. Podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z. ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

45. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

46. Podľa § 17 ods. 2 – 4 zákona č. 514/2003 Z.z. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení. Výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu.

47. Podľa § 13 zákona č. 274/2017 Z.z. o obetiach trestných činov celková suma odškodnenia poskytnutá podľa tohto zákona nesmie presiahnuť päťdesiatnásobok sumy mesačnej minimálnej mzdy platnej na obdobie kalendárneho roka, v ktorom došlo k spáchaniu trestného činu.

48. Podľa § 18 ods. 1, 3 zákona č. 514/2003 Z. z. náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu. Súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

49. Podľa § 10 ods. 11 zákona č. 301/2005 Z.z. Trestného poriadku účinného v čase trestného konania (ďalej len „TP“) subjekt trestného konania je každý, kto má a vykonáva vplyv na priebeh konania a komu tento zákon na uskutočnenie tohto vplyvu priznáva určité procesné práva alebo ukladá povinnosti. V konaní pred súdom je stranou ten, proti komu sa vedie trestné konanie, poškodený, zúčastnená osoba a prokurátor; rovnaké postavenie ako strana má aj zástupca občianskeho združenia, dôveryhodná

osoba, ako aj iná osoba, na ktorej návrh alebo žiadosť sa konanie vedie alebo ktorá podala opravný prostriedok a v konaní proti mladistvému aj orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately. Ak sa v tomto zákone používa pojem strana, rozumie sa tým v predsúdnom konaní aj subjekt trestného konania, ak z jednotlivého ustanovenia nevyplýva niečo iné.

50. Podľa § 39 ods. 1, 4 TP obvinený alebo iná oprávnená osoba zvolí obhajcu tým, že písomne splnomocní obhajobou advokáta. Obvinený alebo oprávnená osoba môžu zvoliť v tej istej veci aj viacerých obhajcov.

51. Podľa § 44 ods. 4 TP, ak nebolo splnomocnenie obhajcu pri jeho zvolení alebo ustanovení vymedzené inak, zaniká pri skončení trestného stíhania. Aj keď splnomocnenie takto zaniklo, je obhajca oprávnený podať za obžalovaného ešte žiadosť o milosť a o odklad výkonu trestu.

52. Podľa § 44 ods. 7- 8 TP, ak si obvinený zvolil viacerých obhajcov v tej istej veci, povinnosti a práva podľa tohto zákona patria každému z nich. Pri úkonoch podľa tohto zákona stačí prítomnosť len jedného z nich, ak zákon neustanovuje inak. Ak má obvinený viacerých obhajcov, doručí sa písomnosť tomu z nich, koho si určili na doručovanie písomností. Ak nebol určený žiaden z obhajcov, doručí sa písomnosť tomu, ktorý bol zvolený za obhajcu ako prvý. Ak bolo naraz zvolených viac obhajcov, doručí sa písomnosť tomu, ktorého určí obvinený.

53. Podľa § 1 ods. 1 vyhlášky MSSR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom v čase poskytovania právnych služieb (ďalej len „vyhl. č. 655/2004 Z.z.“) vyhláška upravuje spôsob určenia a výšku odmeny, náhrady hotových výdavkov a náhrady za stratu času advokáta za právne služby poskytované klientom na základe dohody alebo ustanovenia na to oprávneným orgánom.

54. Podľa § 1 ods. 4 vyhl. č. 655/2004 Z.z. výpočtovým základom na účely výpočtu tarifnej odmeny advokáta za zastupovanie klienta v trestnom konaní a konaní o priestupkoch je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok kalendárneho roka, ktorý o tri roky predchádza roku určujúcemu výpočtový základ podľa odseku 3.

55. Podľa § 12 ods. 3 písm. a) vyhl. č. 655/2004 Z.z. pri obhajobe v trestnom konaní okrem vecí podľa odseku 1 je základnou sadzbou tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby, ak ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica neprevyšuje päť rokov, jedna dvanásťtina výpočtového základu.

56. Podľa § 13 ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z.z. základná sadzby tarifnej odmeny sa zníži o 50 %, ak ide o spoločné úkony pri zastupovaní dvoch alebo viacerých osôb.

57. Podľa § 14 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby:

- a) prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby vrátane prvej porady s klientom,
- b) písomné podanie na súd alebo iný orgán vo veci samej,
- c) účasť pri vyšetrovacích úkonoch, pri oboznámení sa s výsledkami vyšetrovania, vyhľadávania alebo na konaní pred súdom alebo iným orgánom,⁴⁾ na konaní o dohode o vine a treste, na konaní o zmieri, a to za každé začaté dve hodiny bez ohľadu na počet týchto za sebou nadväzujúcich úkonov vykonaných počas dvoch hodín; ak úkon alebo na seba nadväzujúce úkony trvajú viac ako štyri hodiny, patrí odmena za každé dve skončené hodiny,
- d) návrh na obnovu konania, odvolanie, dovolanie,
- e) vypracovanie listiny o právnom úkone alebo jej podstatné prepracovanie.

58. Podľa § 14 ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z.z. odmena vo výške dvoch tretín základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby:

- a) ďalšia porada alebo rokovanie s klientom za každú skončenú hodinu; dĺžka trvania porady alebo rokovania s klientom, ktorý je vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody, sa preukazuje potvrdením príslušného ústavu na výkon väzby alebo ústavu na výkon trestu odňatia slobody,
- b) rokovanie s protistranou, a to za každú skončenú hodinu.

59. Podľa § 14 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby:

- a) návrh na zabezpečenie dôkazu,
- b) odvolanie proti rozhodnutiu, ak nejde o rozhodnutie vo veci samej, a vyjadrenie k takému odvolaniu,
- c) návrhy a sťažnosti vo veciach, o ktorých sa rozhoduje na verejnom zasadaní, okrem návrhu na obnovu konania,
- d) účasť na verejnom zasadaní, ak nejde o odvolanie alebo obnovu konania.

60. Podľa § 14 ods. 4 vyhl. č. 655/2004 Z.z. odmena vo výške jednej tretiny základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby:

- a) ďalšia porada alebo rokovanie s klientom, kratšia ako jedna hodina,
- b) ďalšia porada alebo rokovanie s protistranou, kratšia ako jedna hodina.

61. Podľa § 14 ods. 5 vyhl. č. 655/2004 Z.z. odmena vo výške jednej štvrtiny základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby:

- a) návrh na opravu odôvodnenia rozhodnutia, na odstránenie následkov zmeškania lehoty a na zmenu rozhodnutia o plnení v splátkach,
- b) zastupovanie alebo obhajoba na pojednávaní, pri ktorom sa iba vyhlásilo rozhodnutie, alebo zastupovanie a obhajoba na pojednávaní, ktoré bolo odročené bez prejednania veci.

62. Podľa § 14 ods. 8 vyhl. č. 655/2004 Z.z. za úkony právnej služby, ktoré nie sú uvedené v odsekoch 1 až 5, patrí odmena ako za úkony, ktoré sú im svojou povahou a účelom najbližšie.

63. Podľa § 15 vyhl. č. 655/2004 Z.z. advokát má popri nároku na odmenu aj nárok

- a) na náhradu hotových výdavkov účelne a preukázateľne vynaložených v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, najmä na súdne poplatky a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky a výdavky za znalecké posudky, preklady a odpisy,
- b) na náhradu za stratu času (§ 17).

64. Podľa § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. od klienta možno požadovať na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby. Túto sumu môže advokát požadovať aj vtedy, ak sa na jej náhrade s klientom osobitne nedohodol.

65. Podľa § 18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného predpisu.

66. Podľa § 121 ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. (ďalej len „OZ“), príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

67. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

68. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

69. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

70. V predmetnej právnej veci nebolo sporné, že orgánom konajúcim v mene štátu je Generálna prokuratúra SR. Uvedený záver je aj v súlade s § 4 ods. 1 písm. f/ zákona č. 514/2003 Z.z., ako aj ustálenou judikatúrou Najvyššieho súdu SR (8 Cdo 289/2014, 6 Cdo 149/2011).

71. Základným predpokladom zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím v zmysle § 6 ods. 1 veta prvá zákona č. 514/2003 Z.z. je zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, ktorým bola spôsobená škoda a to pre jeho nezákonnosť príslušným orgánom. Pre správnu interpretáciu

tohto ustanovenia nestačí vychádzať len z jeho jazykového znenia a doslovného gramatického výkladu, ale je nevyhnutné uplatniť výklad systematický a teleologický. Z hľadiska systematického výkladu možno dospieť k záveru, že aplikácia § 18 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. prichádza do úvahy aj v prípade zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Z hľadiska teleologického výkladu nemožno lipnúť na formálnom zrušení (zmene) namietaného nezákonného rozhodnutia, ale je potrebné splnenie tejto podmienky vykladať extenzívne. Za správny treba považovať výklad, v zmysle ktorého z hľadiska zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú rozhodnutím o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia má zastavenie trestného stíhania (ak k takémuto rozhodnutiu došlo preto, že sa nenaplnil predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným) rovnaké dôsledky ako zrušenie uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia pre nezákonnosť. (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu z 18. októbra 2010 sp. zn. 4 M Cdo 15/2009 zverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 2/2014). Taký istý dôsledok má aj oslobodenie spod obžaloby, ktorým sa trestné konanie skončí. To znamená, že oslobodením spod obžaloby zanikajú aj účinky rozhodnutia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia.

72. Skutočnosť, že rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 5T 84/2021 bol žalobca ako obžalovaný spod obžaloby oslobodený, a to z dôvodu, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, znamená, že podozrenie zo spáchania trestného činu sa nepotvrdilo a vyšla tak najavo tak nezákonnosť rozhodnutia o začatí trestného stíhania a o vznesení obvinenia. Na jednej strane je povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní vyšetrovať a stíhať trestnú činnosť. Na druhej strane sa štát nemôže zbaviť zodpovednosti za postup týchto orgánom, ak ich postup sa ukáže ako mylný, zasahujúci do základných práv účastníkov. V takejto situácii nie je rozhodné ako orgány činné v trestnom konaní vyhodnotili pôvodné podozrenie, ale to, či sa ich podozrenie v trestnom konaní potvrdilo. Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím a vedením trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným odsúdením je špecifickým prípadom zodpovednosti štátu podľa zákona č. 514/2003 Z.z. účinného od 1.7.2004. Rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti zákonnosti začatia trestného konania je neskorší výsledok trestného konania. Oslobodenie spod obžaloby z dôvodu, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, zároveň znamená to, že podozrenie zo spáchania trestného činu sa nepotvrdilo, čím bola preukázaná nezákonnosť rozhodnutia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia, na základe čoho má žalobca v zmysle § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo 183/2009), čo napokon nerozporoval ani samotný žalovaný.

73. So zreteľom na uvedené, ako aj ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít je možné prijať záver, že uznesenie povereného príslušníka Okresného riaditeľstva PZ v Prešove, Obvodného oddelenia PZ Kapušany ČVS: ORP-91/KA-PO-2020 zo dňa 4.9.2020, ktorým bolo v zmysle § 206 ods. 1 TP žalobcovi a ďalším dvom osobám vznesené obvinenie za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 TZ v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ TZ spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 TZ, proti ktorému bola sťažnosť zamietnutá, je s ohľadom na výsledok trestného konania (oslobodenie spod obžaloby, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorí sú obžalovaní stíhaní) nezákonným rozhodnutím v zmysle § 6 ods. 1 prvej vety zákona č. 514/2003 Z. z. a preto prichádza do úvahy aplikácia § 18 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. Ak totiž v súvislosti s rozhodnutím orgánu činného v trestnom konaní, ktoré nie je v súlade so zákonom, fyzická osoba vynaložila náklady na trovy obhajoby smerujúce k odstráneniu nežiaducich právnych dôsledkov na obvineného (žalobcu), štát zodpovedá za takto vzniknutú škodu podľa § 1 ods. 1, § 3 ods. 1 písmeno a/ zák. č. 514/2003 Z. z., a to bez ohľadu na skutočnosť, či v trestnom konaní bol obvinenému obhajca ustanovený alebo či si ho zvolil sám. Je ústavne zaručeným právom každého mať právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom (Ústava SR, čl. 47 ods. 2, Listina základný práv a slobôd čl. 37 ods.2). V súlade s § 34 ods. 1 tretia veta Trestného poriadku, obvinený má právo zvoliť si obhajcu a s ním sa radiť aj počas úkonov vykonávaných orgánom činným v trestnom konaní alebo súdom, pričom nie je rozhodujúce v ktorom štádiu trestného konania si obvinený obhajcu zvolí.

74. V danom prípade mal súd za preukázané, že po tom, čo bolo vo veci začaté trestné stíhanie si žalobca v pozícii svedka zvolil dňa 03.02.2020 na zastupovanie v trestnom konaní advokáta JUDr. Františka Komku, ktorý sa zúčastňoval na úkonoch trestného konania. Následne po vznesení obvinenia si žalobca v pozícii obvineného zvolil dňa 11.09.2020 aj ďalšieho právneho zástupcu, a to advokátku JUDr. Dášu Komkovú. Nebolo tvrdené, ani preukázané, že by došlo k ukončeniu právneho zastúpenia zo strany

najprv zvoleného advokáta JUDr. Františka Komku. Nie je sporným, že v zmysle § 39 ods. 4 TP si môže obvinený zvoliť v tej istej veci aj viacerých obhajcov, čo sa stalo aj v predmetnej príhode. Ak si teda obvinený zvolil viacerých obhajcov v tej istej veci, povinnosti a práva podľa Trestného poriadku patria každému z nich. Pri úkonoch podľa Trestného poriadku však stačí prítomnosť len jedného z nich, ak zákon neustanovuje inak.

75. Žalobcom zvolení právni zástupcovia realizovali úkony právnej služby v trestnom konaní, ktoré sú zrejmé zo žalobcom predloženého vyúčtovania. Odmena a hotové výdavky boli uplatnené podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z., a to vychádzajúc zo správne určeného výpočtového základu pre účely tarifnej odmeny advokáta podľa § 1 ods. 4 vyhl. č. 655/2004 Z.z., ktorý nerozporoval ani žalovaný.

76. Odmena za jeden úkon právnej služby realizovaný v roku 2019 bola advokátom žalobcu uplatnená vo výške 71,50 eura, za jeden úkon právnej služby realizovaný v roku 2020 vo výške 73,66 eura, za jeden úkon právnej služby realizovaný v roku 2021 vo výške 76,75 eura, za jeden úkon právnej služby realizovaný v roku 2022 vo výške 81,67 eura, za jeden úkon právnej služby realizovaný v roku 2023 vo výške 88,50 eur. Keďže voči žalobcovi v trestnom konaní bolo trestné stíhanie vedené pre skutok podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, kde trestná sadzba trestu odňatia slobody bola určená až do dvoch rokov v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, za ktorý možno uložiť trest odňatia slobody až na tri roky, v zmysle ustanovenia § 12 ods. 3 písm. a/ vyhlášky 655/2004 Z. z., bola tarifná odmena správne určená X/XX-XX výpočtového základu, pretože išlo o trestný čin, u ktorého horná hranica trestu odňatia slobody neprevyšuje 5 rokov.

77. Žalobca v podanej žalobe namietal, že zo strany žalovaného priznaná náhrada škody spočívajúca v náhrade účelne vynaložených trov právneho zastúpenia, nebola priznaná správne, pretože žalovaný priznal daň z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“) len z odmeny právneho zastúpenia za jednotlivé úkony právnej služby, pričom sa má DPH priznať aj z tzv. režijného paušálu. Súd sa s touto námietkou stotožňuje. Ak je totiž advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty (čo bolo v danej veci nesporné), zvyšuje sa o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného predpisu, nielen odmena, ale aj náhrady (§ 18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z.).

78. Pokiaľ ide o odmenu za úkony vykonané právnym zástupcom žalobcu pred vznesením obvinenia voči nemu, t.j. pred 04.09.2020, súd tieto nepovažuje za opodstatnené priznať. Pre vznik objektívnej zodpovednosti štátu za škodu je totiž potrebná existencia nezákonného rozhodnutia, vznik škody a príčinná súvislosť medzi takýmto nezákonným rozhodnutím a vzniknutou škodou. Ako už bolo vyššie konštatované, za nezákonné rozhodnutie treba považovať uznesenie o vznesení obvinenia zo dňa 04.09.2020. Až na podklade neho vznikla štátu povinnosť nahradiť žalobcovi škodu, ale len takú, ktorá preukázateľne vznikla v príčinnej súvislosti s ním. Za takú škodu možno v zmysle uvedeného považovať len žalobcom zaplatenú náhradu za úkony právnej služby vykonané jeho obhajcom po vznesení obvinenia. Žalobca má totiž nárok na náhradu škody spočívajúcich v nákladoch, ktoré boli vynaložené na jeho obhajobu v trestnom konaní prostredníctvom zvolených obhajcov. Právo na obhajobu mal v zmysle v tom čase účinného Trestného poriadku len obvinený. S poukazom na uvedené, nemožno za účelné považovať úkony výsluch svedka A. B. zo dňa 12.02.2020, účasť na konfrontácii dňa 05.05.2020, ako aj účasť na rekonštrukcii dňa 22.05.2020.

79. Súd sa nestotožnil ani s tvrdením žalobcu, že obhajcovi žalobcu patrí odmena, pokiaľ ide o uplatnený úkon právnej služby - účasť na hlavnom pojednávaní dňa 14.10.2022, za nie jeden, ale až dva úkony právnej služby s poukazom na to, že úkon trval viac ako dve hodiny a odmena patrí za každé začaté dve hodiny. Súd v súvislosti s tým poukazuje jednak na tú skutočnosť, že podľa zákona č. 514/2003 Z. z. sa uhrádza za skutočnú škodu (§ 17 ods. 1), ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím, a jednak na to, že žalobca sa ako poškodený môže domáhať uspokojenia jeho žalovaným neuspokojenej časti na súde len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný (§ 16 ods. 4). Z vykonaného dokazovania je pritom zrejmé, že právny zástupca žalobcu si tiež pri vyúčtovaní trov konania účtoval odmenu za daný (jeden) úkon len v trvaní dvoch hodín a žalobca mu túto odmenu aj uhradil, nie je teda podľa názoru súdu možné žiadať náhradu škody za 2 úkony v rozsahu viac ako 2 hodín, pretože táto odmena by presahovala výšku škody, ktorá vznikla žalobcovi reálnym zaplatením trov jeho obhajcovi. Navyac je preukázané aj to, že aj pri predbežnom prerokovaní nároku zo strany žalovaného sa vychádzalo z pôvodne vymedzeného rozsahu nároku v trvaní 2 hodín pri uvedenom úkone právnej služby (teda tak, ako bol vyúčtovaný vo faktúre vystavenej dňa 15.04.2023).

80. Ako už súd vyššie uviedol (bod 74 rozsudku), žalobca bol v trestnom konaní po vznesení obvinenia zastúpení dvoma obhajcami JUDr. Dášou Komkovou a JUDr. Františkom Komkom. V súvislosti s tým je potrebné konštatovať, že čo sa týka úkonov, ktoré boli preukázateľne realizované zo strany JUDr. Františka Komku ako obhajcu žalobcu (t.j. bez substitučného splnomocnenia udeleného zo strany JUDr. Dáši Komkovej), za tieto úkony právnej služby si mohol JUDr. Komka účtovať len odmenu v rozsahu 50 % základnej sadzby tarifnej odmeny, pretože z jeho strany išlo o spoločné úkony pri zastupovaní dvoch osôb (§ 13 ods. 2 vyhl. 655/2004 Z.z.). Z vykonaného dokazovania je totiž zrejmé, že pri týchto úkonoch vystupoval ako obhajca všetkých obvinených (žalobcu, M. A. B. aj M. N. B.). V prejednávanej veci sa to teda týka úkonov právnej služby uskutočnených z jeho strany v roku 2020 (dňa 10.12.2020 výsluch M. Labanca, 30.11.2020 výsluch svedka G.) a v roku 2021 (23.02.2021 výsluch Rabika, 23.02.2021 výsluch G., 11.05.2021 preštudovanie vyšetrovacieho spisu).

81. So zreteľom na uvedené teda vznikla žalobcovi skutočná škoda spočívajúca v trovách právneho zastúpenia takto:

- 11.09.2020 - prevzatie a príprava obhajoby JUDr. Dášou Komkovou (§ 14 ods. 1 písm. a/ vyhl. č. 655/2004 Z.z.) v požadovanej výške 71,50 eur + 10,62 eur (§ 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z., ďalej len „režijný paušál alebo RP“) + 20% DPH = 97,56 eur
Keďže žalovaný uhradil len sumu 95,60 eur, súd priznal rozdiel 1,96 eur.

- 11.09.2020 - sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia podaná JUDr. Dášou Komkovou (§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhl. č. 655/2004 Z.z.) vo výške 73,66 eur + 10,62 eur RP + 20 % DPH = 101,13 eur
Keďže žalovaný uhradil len sumu 99,01 eur, súd priznal rozdiel 2,12 eur.

- 30.11.2020 – výsluch svedka F. G. - prítomný JUDr. František Komka (§ 14 ods. 1 písm. c/ a § 13 ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z.z.) vo výške 36,83 eur + 10,62 eur RP + 20% DPH = 56,94 eur
Keďže žalovaný uhradil sumu 99,01 eur, upokojil nárok žalobcu v plnom rozsahu, ďalšia náhrada mu nepatrí.

- 10.12.2020 – výsluch M. Labanca - prítomný JUDr. František Komka (§ 14 ods. 1 písm. c/ a § 13 ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z.z.) vo výške 36,83 eur + 10,62 eur RP + 20% DPH = 56,94 eur
Keďže žalovaný uhradil sumu 99,01 eur, upokojil nárok žalobcu v plnom rozsahu, ďalšia náhrada mu nepatrí.

- 19.01.2021 – preštudovanie vyšetrovacieho spisu – prítomný JUDr. František Komka na základe substitučnej plnej moci od JUDr. Dáši Komkovej (§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhl. č. 655/2004 Z.z.) vo výške 76,75 eur + 10,87 eur RP + 20 % DPH = 105,14 eur
Keďže žalovaný uhradil len sumu 102,97 eur, súd priznal rozdiel 2,17 eur.

- 23.02.2021 výsluch F. G. - prítomný JUDr. František Komka (§ 14 ods. 1 písm. c/ a § 13 ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z.z.) vo výške 38,375 eur + 10,87 eur RP + 20% DPH = 59,094 eur
Keďže žalovaný neuhradil žiadnu sumu, súd priznal 59,094 eur.

- 23.02.2021 výsluch O. G. - prítomný JUDr. František Komka (§ 14 ods. 1 písm. c/ a § 13 ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z.z.) vo výške 38,375 eur + 10,87 eur RP + 20% DPH = 59,094 eur
Keďže žalovaný neuhradil žiadnu sumu, súd priznal 59,094 eur.

- 04.03.2021 – preštudovanie vyšetrovacieho spisu – prítomný JUDr. František Komka na základe substitučnej plnej moci od JUDr. Dáši Komkovej (§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhl. č. 655/2004 Z.z.) vo výške 76,75 eur + 10,87 eur RP + 20 % DPH = 105,14 eur
Keďže žalovaný uhradil len sumu 102,97 eur, súd priznal rozdiel 2,17 eur.

- 11.05.2021 – preštudovanie vyšetrovacieho spisu- prítomný JUDr. František Komka (§ 14 ods. 1 písm. c/ a § 13 ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z.z.) vo výške 38,375 eur + 10,87 eur RP + 20% DPH = 59,094 eur
Keďže žalovaný neuhradil žiadnu sumu, súd priznal 59,094 eur.

- 27.05.2022 účasť na hlavnom pojednávaní - prítomný JUDr. František Komka na základe substitučnej plnej moci od JUDr. Dáši Komkovej (§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhl. č. 655/2004 Z.z.) vo výške 81,67 eur + 11,63 eur RP + 20 % DPH = 111,96 eur

Keďže žalovaný uhradil len sumu 109,63 eur, súd priznal rozdiel 2,33 eur.

- 18.08.2022 účasť na hlavnom pojednávaní - prítomný JUDr. František Komka na základe substitučnej plnej moci od JUDr. Dáši Komkovej (§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhl. č. 655/2004 Z.z.) vo výške 81,67 eur + 11,63 eur RP + 20 % DPH = 111,96 eur

Keďže žalovaný uhradil len sumu 109,63 eur, súd priznal rozdiel 2,33 eur.

- 14.10.2022 účasť na hlavnom pojednávaní - prítomný JUDr. František Komka na základe substitučnej plnej moci od JUDr. Dáši Komkovej (§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhl. č. 655/2004 Z.z.) vo výške 81,67 eur + 11,63 eur RP + 20 % DPH = 111,96 eur

Keďže žalovaný uhradil len sumu 109,63 eur, súd priznal rozdiel 2,33 eur.

- 02.12.2022 účasť na hlavnom pojednávaní - prítomný JUDr. František Komka na základe substitučnej plnej moci od JUDr. Dáši Komkovej (§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhl. č. 655/2004 Z.z.) vo výške 81,67 eur + 11,63 eur RP + 20 % DPH = 111,96 eur

Keďže žalovaný uhradil len sumu 109,63 eur, súd priznal rozdiel 2,33 eur.

- 26.01.2023 účasť na hlavnom pojednávaní - prítomný JUDr. František Komka na základe substitučnej plnej moci od JUDr. Dáši Komkovej (§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhl. č. 655/2004 Z.z.) vo výške 88,50 eur + 12,52 eur RP + 20 % DPH = 121,22 eur

Keďže žalovaný uhradil len sumu 118,72 eur, súd priznal rozdiel 2,50 eur.

82. Celková výška náhrady škody spočívajúca v trovách konania vzniknutá žalobcovi v súvislosti s nezákonným rozhodnutím o vznesení obvinenia predstavuje sumu 197,52 eur, ktorú súd žalobcovi priznal. V prevyšujúcej časti požadovanej náhrady škody vo výške 148,8 eur (346,32 eur – 197,52 eur), súd žalobu zamietol.

83. Podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. v spojení s § 517 ods. 2 OZ a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., súd priznal žalobcovi aj zákonný úrok z omeškania z priznanej sumy nie však v požadovanej výške 9,5 % ročne, ale len vo výške 9,25 % ročne, ktorá zodpovedá výške platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Za prvý deň omeškania totiž nie je možné považovať 01.02.2024, ako to uviedol žalobca, ale až 18.07.2024, pretože žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením priznaného nároku až nasledujúcim dňom, kedy žalobcovi oznámil, že predmetný nárok nebude uspokojený v požadovanom rozsahu, pričom z vykonaného dokazovania vyplynulo, že oznámenie žalovaného bolo zo dňa 17.07.2024. Z tohto dôvodu súd žalobu aj v tejto časti ohľadne určenia počiatku omeškania, odkedy má žalobca nárok na príslušenstvo, ako aj prevyšujúcej zákonnej výšky úroku z omeškania zamietol a priznal zákonný úrok z omeškania tak, ako je uvedený vo výroku rozsudku.

84. Trestné stíhanie, ktoré bolo realizované v rozpore so zákonom, je spôsobilé vyvolať nielen vznik materiálnej škody, ale aj vznik nemateriálnej ujmy vo sfére osobnostných práv, čo nakoniec predpokladá aj ustanovenie § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z.. Každá fyzická osoba má o. i. právo na ochranu svojej osobnosti, svojho života a zdravia, ako aj súkromia (§ 11 OZ), pričom súčasťou súkromného života je nepochybne tiež rodinný život, ktorý zahŕňa vzťahy medzi blízkymi príbuznými, ich rozvíjanie, čím sa naplňuje a rozvíja vlastná osobnosť danej fyzickej osoby. Nezákonné trestné stíhanie môže zasahovať do súkromného života jednotlivca, do jeho cti, dobrej povesti, preto je spôsobilé obmedziť, či porušiť aj právo na rešpektovanie a ochranu súkromného a rodinného života, tak ako to zaručuje čl. 19 Ústavy SR.

85. V prípade zásahu do osobnostnej sféry fyzickej osoby má táto v zmysle § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. právo požadovať zodpovedajúcu náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak a ak samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením. Určenie výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je výsledkom voľnej úvahy súdu. Pre úspešnosť v konaní o priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa zákona č. 514/2003 Z.z. je potrebné súčasné splnenie všetkých zákonných podmienok, a síce existencia nezákonného rozhodnutia, vznik

nemajetkovej ujmy a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a vzniknutou nemajetkovou ujmu.

86. Žalobca si v konaní v súvislosti s nezákonným trestným stíhaním uplatnil aj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 5.000 eur. Vo vzťahu k nemajetkovej ujme žalobca uviedol, že vznesenie obvinenia voči jeho osobe mu spôsobilo vážny zásah do osobnej slobody, zásah do jeho rodinného a súkromného života, cti a dobrej povesti, pracovného a spoločenského života. Poukázal na to, že kriminalizácia jeho osoby, ktorá do vznesenia obvinenia žila bez dopustenia sa akéhokoľvek konfliktu so zákonom, bezúhonným spôsobom života, veľmi nepriaznivo zasiahla do všetkých stránok jeho života a vyvolala po celú dobu trvania trestného stíhania nepravdivú verejnú mienku medzi občanmi, ako v mieste bydliska, tak aj vo vzdialenom okolí obyvateľov iných obcí.

87. Výpoveďou žalobcu, ako aj svedkov, bolo preukázané, že žalobca do vznesenia obvinenia voči jeho osobe nebol nikdy trestne stíhaný, ani priestupkovo riešený. Viedol bezúhonný život, žil harmonickým a spokojným životom, udržiaval spoločenské vzťahy s priateľmi, známymi, darilo sa mu i v jeho podnikaní.

88. V dôsledku predmetného trestného stíhania sa začal žalobca správať podráždene, bol nervózny. Ľudia ho totiž považovali za kriminálnika, ktorý napadol suseda a jeho dcéru. Nik ho nepýtal vysvetlenie. Žalobcovi pritom záležalo na dobrej povesti, snažil sa žiť čestne. Správanie ľudí si pripúšťal, mal výčitky, bol nesústredený. Uvedené nezákonné trestné stíhanie zároveň poznačilo aj rodinný život žalobcu, po začatí trestného stíhania v ňom nastali problémy. Žalobcove reakcie totiž vyvolávali v rodine hádky, napätie a nervozitu. Žalobca prestal spolu s rodinou tráviť dovolenky. Žalobca mal aj problémy v manželstve, avšak ustál ich.

89. Bolo tiež preukázané, že trestné stíhanie žalobcu negatívnym spôsobom ovplyvnilo aj spoločenské vzťahy žalobcu, keď množstvo známych po prevalení informácie o tom, že je trestne stíhaný, zmenilo správanie. V dôsledku uvedeného preto žalobca obmedzil aj stretávanie sa s priateľmi a so známymi. Prestal sa zúčastňovať aktivít v mieste bydliska.

90. Čo sa týka jeho zdravotného (psychického) stavu, na ktorý objektívne trestné stíhanie má negatívny dopad, tak je potrebné uviesť, že žalobca netvrdil, ani z vykonaného dokazovania nevyplýva, že by žalobca vyhľadal pomoc odborníka na psychické zdravie. Žalobca síce uvádzal, že sa lieči v internej ambulancii v súvislosti so zvýšeným tlakom, avšak netvrdil, že by uvedený zdravotný stav bol dôsledkom trestného stíhania.

91. V neposlednom rade bolo preukázané, že predmetná kauza zasiahla do citlivej oblasti života žalobcu, do oblasti jeho občianskej bezúhonnosti, cti, vážnosti a dobrého mena a dobrej povesti. Žalobca sa v tom čase objektívne nevedel a nemohol proti takto šíreným informáciám brániť, pochádza pri tom z pomerne malej obce Kapušany, kde ho poznajú aj z titulu toho, že vlastní obchod s podlahovou krytinou. Z výsluchu žalobcu, ako aj svedkov, tiež vyplynulo, že v dôsledku nezákonného trestného stíhania došlo v jeho obchode aj k poklesu zákazníkov z obce, odkiaľ žalobca pochádza, napriek tomu, že sa nezmenila ponuka ani cena tovarov.

92. V súvislosti s následkami trestného stíhania na život jednotlivca súd poukazuje aj na nález Ústavného súdu SR č. k. III. ÚS 754/2016-42 zo dňa 24.01.2017, v ktorom Ústavný súd SR poukázal na to, že „každé trestné konanie negatívne ovplyvňuje osobný život trestne stíhaného, na ktorého sa síce do okamihu právoplatnosti meritórneho rozhodnutia prihlada ako na nevinného, ale už samotný fakt trestného stíhania je záťažou pre každého obvineného. Už samotné trestné stíhanie výrazne zasahuje do súkromného a osobného života jednotlivca, do jeho cti a dobrej povesti, a to tým skôr, ak ide o obvinenie nepravdivé, ktoré je potvrdené právoplatným oslobodzujúcim rozsudkom súdu (Ústavný súd Českej republiky nález sp. zn. I. ÚS 554/04 z 31. marca 2005).“

93. Právna úprava zákona č. 514/2003 Z.z. výslovne nestanovuje spôsob výpočtu výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, určuje iba kritériá na jej určenie, aj to príkladmo („najmä“). Horná hranica výšky náhrady nemajetkovej ujmy je pritom limitovaná a nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu, ktorým je v súčasnosti zákon č. 274/2017 Z.z. o obetiach trestných činov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

94. Pri určení výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch zohľadnil teda súd negatívny dopad trestného stíhania na žalobcu, ako aj kritériá uvedené v § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z., keď prihliadol na osobu žalobcu, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje (žalobca žil usporiadaným rodinným životom, pričom predtým nebol trestne stíhaný); na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo (trvanie trestného stíhania voči osobe žalobcu v rozsahu 2,5 roka, pričom išlo o obvinenie z násilnej trestnej činnosti); závažnosť následkov, ktoré vznikli žalobcovi v súkromnom živote (nervozita, nesústredenosť, napätosť; zhoršené vzťahy v rodine) a závažnosť následkov, ktoré vznikli žalobcovi v spoločenskom uplatnení (rozšírenie informácie o trestnom stíhaní v obci, v ktorej býva, a následné vylúčenie zo spoločenského života, vplyv na jeho podnikanie). Zároveň však bolo pri určení výšky náhrady nemajetkovej ujmy potrebné prihliadnuť aj na skutočnosť, že žalobca nezostal kvôli trestnému stíhaniu bez práce, naďalej podnikal, nemusel vyhľadať psychologickú ani psychiatrickú pomoc a ani zhoršenie rodinných vzťahov nevedlo k rozvodu. V neposlednom rade súd prihliadol aj na to, že žalovaný ako zodpovedná osoba sa za nezákonné rozhodnutie žalobcovi neospravedlnila.

95. Súd mal za to, že vzhľadom na uvedenú ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím by samotné konštatovanie porušenia práva nebolo dostatočným zadosťučinením, a preto je namieste, aby žalovaný žalobcovi uhradil aj nemajetkovú ujmu v peniazoch, keďže nie je možné ju uspokojiť inak. Súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a právne úvahy dospel k záveru, že je dôvodným ustáliť náhradu nemajetkovej ujmy žalobcu vo výške 2000 eur. Do tejto výšky náhrady sa premietlo okrem vyššie uvedeného aj to, že bol žalobca po dobu 2 a pol roka (29 mesiacov) vystavený prirodzenému negatívnemu dopadu jeho trestného stíhania, v dôsledku ktorého po túto dobu žalobca musel znášať psychickú záťaž, obavu z trestu, ktorý mu hrozil, obavu z reakcie širšieho okruhu ľudí z jeho okolia, či venovať čas a energiu svojej obhajbe.

96. Priznanú náhradu nemajetkovej ujmy považuje súd za spravodlivú a primeranú okolnostiam prejednávanej veci. Podľa názoru súdu priznaná výška náhrady zohľadňuje aj požiadavku, ktorá vyplýva z judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej pri určovaní sumy nemajetkovej ujmy musia všeobecné súdy zároveň zohľadňovať rozhodovacia činnosť, a teda v súlade s princípom rovnosti rozhodovať v porovnateľných veciach rovnako a v ich judikatúre by tak mal existovať vzťah priamej úmernosti medzi závažnosťou ujmy a výškou priznanej náhrady.

97. Súdom určená výška priznanej náhrady za nemajetkovú ujmu pritom nevybočuje z medzí rozsahu náhrad nemajetkovej ujmy priznávaných v obdobných prípadoch, pričom súd poukazuje napr. na nasledovné rozhodnutia: rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1Co/169/2018 zo dňa 06.03.2019 (priznaná náhrada nemajetkovej ujmy za trestné stíhanie v trvaní viac ako 3 roky vo výške 2.500 eur); rozsudok Okresného súdu Košice II sp. zn. 37C/31/2014 zo dňa 11.07.2016 (priznaná náhrada nemajetkovej ujmy za trestné stíhanie v trvaní viac ako 3 roky vo výške 5.000 eur, keď poškodený bol v dôsledku trestného stíhania o. i. aj prepustený zo služobného pomeru); rozsudok Okresného súdu Lučenec sp. zn. 6C/131/2014 zo dňa 09.12.2015 (priznaná náhrada nemajetkovej ujmy za trestné stíhanie v trvaní 6 rokov vo výške 4.800 eur, keď o. i. trestné stíhanie sa dostalo do povedomia širšej verejnosti); rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11Co/66/2020 zo dňa 16.03.2021 (priznaná náhrada nemajetkovej ujmy za trestné stíhanie v trvaní 12,5 roka vo výške 6.250 eur); rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co/78/2020 zo dňa 11.05.2022 (priznaná náhrada nemajetkovej ujmy za trestné stíhanie v trvaní 2,5 roka vo výške 1.294 eur); rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 28Co/100/2024 zo dňa 21.01.2025 (priznaná náhrada nemajetkovej ujmy za trestné stíhanie v trvaní 6 rokov vo výške 7.000 eur), rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8Co/141/2019 z 26.05.2020 (priznaná náhrada nemajetkovej ujmy za trestné stíhanie po dobu 77 mesiacov vo výške 5.000 eur), rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 7C/24/2023 zo dňa 20.9.2023 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 14Co/2/2024 zo dňa 14.3.2024 (priznaná náhrada nemajetkovej ujmy za trestné stíhanie v trvaní 6 rokov vo výške 5.000 eur, pričom nešlo o prvé trestné stíhanie obvineného, ktorý sa pre tlak okolia odsťahoval od manželky a aj jeho pracovný pomer bol ukončený), rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn. 37C/13/2018 zo dňa 10.8.2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co/140/2022 zo dňa 15.11.2023 (priznaná náhrada nemajetkovej ujmy 10.000 eur za trestné stíhanie, ktoré trvalo 10 rokov a 8 mesiacov).

98. Z vyššie uvedených dôvodov súd považoval žalobu za dôvodnú v časti o zaplatenie sumy 2.000 eur, a v prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

99. Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

100. S ohľadom na špecifické okolnosti spôsobu uhradenia priznanej pohľadávky (administratívne procesy) zo strany žalovaného považoval súd v súlade s § 232 ods. 3 CSP za dôvodné poskytnúť žalovanému na splnenie peňažnej povinnosti primeranú dlhšiu lehotu v trvaní 30 dní od právoplatnosti rozsudku, voči čomu žalobca nenamietal.

101. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

102. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

103. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

104. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol, pokiaľ ide o nárok na náhradu škody, úspešný v rozsahu 57,03 % (čo do priznanej sumy 197,52 eur). V zamietajúcej časti nároku na náhradu škody mal úspech žalovaný v rozsahu 42,97 %. So zreteľom na uvedené priznal súd žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v časti konania o náhradu škody v rozsahu 14,06 % (57,03 – 42,97).

105. Pokiaľ ide o konanie o náhradu nemajetkovej ujmy, žalobca bol v základe nároku úspešný, z čoho vyplýva plný úspech žalobcu, a to z dôvodu, že rozhodnutie o výške plnenia v časti nemajetkovej ujmy záviselo od úvahy súdu. Súd v súvislosti s tým poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 11Co/66/2020-138zo dňa 16.03.2021, v ktorom odvolací súd uzavrel, že „zásadu úspechu vo veci treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu (sudcovské právo) alebo od znaleckého posudku. V týchto prípadoch však nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku, keďže ho nemožno zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti (porovnaj nálezy Ústavného súdu sp. zn. IV.ÚS 142/2014, II. ÚS 399/2019).“ S poukazom na uvedené priznal súd v tejto časti žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom základná sadzba tarifnej odmeny advokáta sa vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia. Súd dodáva, že v konaní nebol tvrdený ani súd sám nezistil žiaden dôvod na aplikáciu ustanovenia § 257 CSP, ktorý je výnimočného charakteru. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne. V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.